Kanat Atkaya

Aklımı kafatasımda tutamadım uçtu, uçtu...

Unutulmaz maç konusunda hiçbir sıkıntımız yok neyse ki... "Bu maçı ileride torunlarıma anlatırım..." kontenjanımız o kadar fazla ki; bitirene kadar torununuz da torun sahibi olur...

Fakat bütün maçlar içinde Neuchatel Xamax maçının yeri hala ayrıdır. Yani tamam Kopenhag'da ben de sevinçten zaten yarım olan aklımın önemli bir bölümünü daha kaybettim, Milan'a üçüncü golü attığımız maçtan sonra cebimdeki herşeyi tribüne döktüğümü üç saat sonra filan fark ettim, Hagi'nin Athletic Club Bilbao'ya attığı golü gözlerimi kapadığımda hala net bir şekilde görebiliyorum ama Neuchatel Xamax maçının ayrı bir yeri var kalbimde.

Daha doğrusu olayı şöyle dile getireyim; o maçta Ali Sami Yen'de bulunan ben ve benim gibi onbinlerce Galatasaraylı, bir gün Avrupa'dan kupayla döneceğimize o gün inanmıştı...

Tıraşı keselim ve hikayemize dönelim.

Rapid Wien'i ilk turda şık bir şekilde harcamıştık. İlk maçta, deplasmanda Büyük Savaş acayip bir gol atmıştı. Zaten hatırladığım başka golü de yoktur ama aldığı her kuruş helal olabilir sadece o gol için bile. 2-1 yenilmiştik ama bunun bir de Ali Sami Yen'i vardı. Ya, anlatmadan geçemeyeceğim. Büyük Savaş'ın gol attığı ilk maçı arkadaşlarla beraber evde toplanıp seyretmiştik. Elemanlardan biri, birayı abarttığı için zırt pırt tuvalete gidiyor. Bu tam tuvaletteyken Büyük Savaş (Demiral) golü çakmıştı. Hani uğur hadisesi vardır ya. Bizim eleman da kendine böyle acayip bir uğur yapmıştı bu olaydan sonra. Galatasaray'ın önemli maçlarında tuvalete giriyordu. Televizyonu da görebilecek şekilde tuvalet kapısının karşısına koyup, o sezonun bütün mühim maçlarını tuvalette seyretmişti. Manyaklık tabii canım, başka bir açıklaması olamaz yani...

Her neyse; Rapid'e İstanbul'da bir Tanju, bir de Kaptan Cüneyt çakmıştı, yollamıştık arkadaşları Avusturya'nın bağrına gerisin geri...

İkinci turda Neuchatel Xamax ile eşleşmiştik. Spor basınının beylik deyişiyle bu takım bizim için "kapalı kutu"ydu. Tribündeki ilk tepki, "Nası okunuyo bu Xamax usta ya?" olmuştu. Böyle acayip bir durum yani.

Biz inanmışız Neuchatel Xamax'ı eskiteceğimize. Onların ne düşündüğü umurumuzda bile değil. İlk maç, İsviçre'de. Anneciğim! Biz adamları öyle yeneriz, böyle çizeriz derken adamlar bizim kaportayı yamultup 3-0'la eve yollamıştı.

O zaman Teknik Direktör Mustafa Denizli. "İstanbul'da 5 tane atarız" dedi. O dakika itibariyle millet ikiye bölündü. Daha kalabalık olan bir grup "Tabii canım, tabii. 5 yetmez 10 atarız anasını satim. Ne biçim saçmalıyo adama bak ya!" derken; bir grup da "Niye olmasın" diyordu.

Maç günü geldi. Ben sanıyorum ki; tribün rahat olur; millet öyle deli gibi yığılmaz. Stadın önüne bir gittim ki, insan kaynıyor. Ayıptır söylemesi, kaynak maynak her türlü pisliği yapıp Eski Açık'a kapağı attım.

Bizim elemanlar yine Kapalı'ya yakın bölümde toplanmış. Milleti

yara yara oraya da ulaştım. O zaman koltuk sistemi diye bir şey yok. Biri tribünden aşağı düşene kadar filan adam alıyorlar kapıdan. O kadar kalabalık oldu ki; sigara yakmak bile mümkün değil. Elini cebine soktun mu öyle duracaksın. Yok kaldırdın mı güzelim kolunu, indirmeyeceksin...

Neyse abicim (Fazla mı samimi olduk yahu!); maç başladı laylay laylay bağırıyoruz. Uğur Tütüneker maçın başlarında zonk diye çaktı bir tane. Ama adamlar rahat... İlk yarı da öyle bitince biz hafiften kararmaya başladık.

İkinci yarının böyle başlarında filan Tanju çaktı bu sefer. Kıpırdamaya başladı böcükler karın nahiyemizde... Heyecan binbeşyüz...

Hiç unutmuyorum 76'da Uğur üçüncüyü çaktığında çıkardığım sesi tanımlayamayacağım. "Ulan bi gol be, bi gol daha be... Güzel Allahım bi gol daha atalım, bir daha ölene kadar brokoli yemeyeceğim" gibi saçma şeyler düşünüyorum o esnada.

Allah duydu tabii, kalbimiz de temiz Tanju dördüncü golü attı... O tıklım tıklım tribünde nasıl olduysa yer açıldı. Yani bugün bile bu durumu açıklayabilmiş değilim. Ya 500 kişi filan tribünden düşmüş olmalı, ya da uzaylılar tribüne sızıp taraftar kaçırdı. Abi nasıl açılır o trib.ünde yer yahu... Bulutsuzluk Özlemi'nden Nejat'ın dediği gibi "Aklımı kafatasımda tutamadım, uçtu, uçtu" o esnada.

Bu vesileyle sıkı Cimbomlu Nejat biraderimize de selam sarkıtalım... Ağbi yapsana güzel bi Cimbom şarkısı, şöyle gaza getiren türden, ne güzel olur ya!.. Neuchatel yalan oldu o dakika itibariyle. Böyle artist bir kalecileri vardı. Korner atarlarken geldi arkadaş. Yanımdaki eleman "Ne o lan armut kaleci, gol mü atacan?" derken herif kafayı bi çakmıştı... az daha gol oluyordu. Direkt tabii yandaki elemana girişildi "Elleşme kaleciye şom ağızlı şuursuz yaratık" diye...

Sonra biraz fazla dua etmişiz herhalde Tanju hat trick yaptı ve maç 5-0 bitti... Ne gündü be!...